

αυτή, διότι πολλά παιδιά την είχαν.) 'Αρχάγγελος Γαβριήλ βεβαίως, επιτρέπεται να γράφει τάδε εις δια τερτάδι σου, απ' ου στέλλονται εις διαφόρους' είδα μ' ευχάριστον μου ότι ή θέα της γερύρας του Τσερονόβδα, σου υπαυθμισε το άριστοεργηματού εκέينو που έγραψεν ή Δνις 'Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου) Βίαναι εδν Σμυρναϊόν (αι λύσεις δεκαί και ήσύχει) 'Αερον αυτοπούλαρ (έστειλα δέν άμφιβάλλω ότι το 'Υπερ Πατριός σου ήρεσε πολύ και σε άντήμειφε διά τους κόπους των έξετάσεων) 'Αθος του Μαίον (ελπίω ότι και το νέον μας διήγημα θά σ' ευχαρίστησιν πολύ) Κουκουρτζικον, Συννεφώδη Αβγήν (είνε καθήκον μου να συμβουλεύω τους φίλους μου διά το καλόν των) Ζοφροδ' Νέφος (τό όποιον εις την άρχην ήτο εκ των άπαισιόδων) αλλά τώρα, μετά τα πρώτα άποτελέσματα, ένθουσιάζη τόνον πολύ υπέρ του 'Ελληνοπαίδος, ώστε έργάζεται διά την ιδείαν πάση δυνάμει) 'Καυκασίαν (έλήθη αι προτάσεις εις τήν προσεχέ) Ρεζολέτον (έστειλα ε,τι εζήτησες' ευμορφον το Π. Πνεύμα, αλλά διαί δέν τό έγραψες εις χωριστόν χαρτί) 'Μούσαν τοφ Χορού (ήρθε το παρόν δέν έχω κατά νουν τοιοϋτο σχέδιον' ίσως γίνη και οι φέτος, αλλά εινε ακόμη ένωρίς, έν τούτοις σ' ευχαριστώ διά τήν πρότασιν σου, ή όποια μαρτυρεί μεγάλην αγάπην.) 'Αισιοτόελην. Δ. Καταούλην (έλαβον Παύλον Γεωργίου (εύχριστώ πολύ) Δημήτριάδη Βόλου (δέν έχω λόγον να σ' ευχαριστήσω και διά το τρίτον έσοπάδιμα, ό,τι έστειλες έλήθη και τό είδες πλέον) 'Ναύτην της Ναυαρχίδος (έστειλα, ή πρότασις σου εις τό προσεχές) 'Αρχιστράτηγον Ρόβερτς (εύγε διά τόν 'Ελληνοπαίδα ήσον διά τας άσκήσεις, λυπούμαι διότι δέν δημοσιωσω παρά τας έγκριθείσας εις τόν διαγωνισμόν) 'Ισαάκ Ε Στεφανίδην (έστειλα δυστυχώς κανέν άπό τά τετρα ψευδονυμα δέν ήτο έλεύθερον' θαν θά μου ξαναγράψης, στείλε μου μερικά άλλα να σου έκλέξω) 'Κρηνην των Τίτρεων (ό όποιος επανάρησε τήν φράσιν της Πολυμνίας Λασκαρίως και έπιδιοκμήσει εκ ψυχής τήν έννοιάν της) 'Μικρόν 'Αθηναϊόν (μερικά άπαντήσεις σου εις τό Μ. Μυστικά δέν εινε πολύ κατάλληλοι δέν λέγω ότι έγραψες άσχημα πράγματα, διότι και ή άνταρση σου δέν θά σου τό επέτρεπεν' αλλά ό,τι λέγουν οι μεγάλήτεροι δέν εινε πάντοτε καλόν και διά τούς μικροτέρους καλόν' ώστε άπόφευγε εις τό έξης τας τοιούτου είδους μεγαλοπρεπείς άπαντήσεις διά να μή ρίπτω τά τεράδιά σου εις τόν κάλαθον των άχρίστων άς το ακούσουν και ΜΕΡΙΚΟΙ άλλοι) Πέσαν Σκαυδάλου μ' εζάλισες με τας έρωτήσεις σου ποτε θά κάμω τοϋτο; ποτε θά κάμω εκείνο; τί γίνεταί αυτό; τί γίνεταί τό άλλο; δέν έννοεις ότι άν δέν γίνεταί κάτι τί, θά πη ότι δέν ήλθεν άκμή ή ώρα του; ότι κάποιος λόγος υπάρχει διά τόν όποιον αναβάλλεται; ή νομίζεις ότι τό λησμονή και ότι θά το κάμω άν μου τό ένθυμίσχη; άπαύσαι, παιδί μου, διότι δια τά ένθυμοϋμαι και όλα τά κάμνω... εις τόν καιρόν των θμω) 'Αγγελον της 'Αγάπης (δέν πειράζει μια τόση ακίνδυνη ψευτιά, χάρη γούστου, επιτρέπεται' αλλά έχει γούστο να μυρισηθ είποτε ό φίλος άπό αυτήν τήν άπάντησιν μου' εζέχασα, τά όματα δέν έχουν μύτην) Πειρατική Δύραν (θα είδες, πλέον ότι σου άπήνησα) Βελοφορον 'Αρτεμίδα

Μικρόν Πανορθρον (τό έλαβα άλλ' αι προτάσεις δημοσιεύονται κατά σειράν και κάποτε άργούν) **Ν.Κ. Δεκαβάλλαν, Λοβίαν** (είνε παρατηρητέον ότι έως να παρουσιασθή κανείς πρό του καινού, αισθάνεται συγκίνησιν και δειλίαν, άμα άρχιση θμω συνέρχειται άμέσως) 'Αγγελον της Εδουχίας (εύχομαι πλήρη άνάρρωσιν' εύγε δι' όσα ένθουσιάζη γράφεις περί 'Ελληνοπαίδος' τά φύλλα έστάλησαν έν νέον) **Κετρίλ** (έστειλα τόν τόμον που εζήτησες) **Μαγευμένον Δάσο** (καλήν διασκεδασιν εις τό παιδικόν Θεραπειίδα των Μουσών (να) 'Αρλεκίντον (τιμωναίθρ. 2) **Θραλλίδα** (πολύ μ' ευχαρίστησε τό επεισόδιον του Φαλήρου' δυστυχώς τό Παιδικόν Πνεύμα έχει δημοσιευθή πολλάκις και εινε γνωστότατον.) **Μαργαριτοφορον** (καλήν άντάμισιν' ό,τι έχεις θη σοϋ τά στείλω δια εις Χίον) **Κρηματίτσουσαν Θάλασσαν**, πραγματικώς έγέλασα πολύ με τό πάθημά σου' όσον διά τας συζητήσεις περί υπερηχής μεταϋ άγοριών και κοριτσιών, θά παρατηρήσεις ότι έγω στέκομαι εις τήν μέση άμερόληπτος' θαν μου γράφουν κατά των άγοριών, υπερασπιζομαι τά κορίτσια, και τάνταλαιν μου άρτεσι να ρίχνω νερό και όχι λάδι' τσηφοτιά) **Μεσολογιτάκι, Πικραμένην Καρπούλαν, Ζήην τόν Δαρδανία** (πολύ όλιγα φύλλάδια εκ του 10ου τόμου μένουσι και τιμωναί 1 φρ. έκαστον) 'Αληθή Φίλην (λοιπόν, πός επέπρασε εις τήν έξοχην; ό 'Ανανάς' έτοιμάζεται διά τό Παρίσι, και άν δέν του τύχη κανέν εμπόδιον, θά υπάγη και θά σας περιγράψη τήν 'Εκθεσιν) 'Αήτητον 'Ηρωα (έστειλα) χάρη που σε τέρπουν τόσον οι καλαιοι μου τόμοι και περής με αύτους θαυμασίας διακοπές) **Κόμμαν Ρούσου, Χρυσάνθεμον, Γλυκόν 'Ονειρον** (πολύ έχσον διά τήν γνωριμίαν της εξαδέλφης σου' τό Μ. Μυστικά σου πολύ ώραία' ά, μπα! ό νέος του' σαρμού που είδες δέν ήτο ό 'Ανανάς' αυτός ίσα ίσα που δέν ένδύναται με τόν σαρμόν) **Μικρόν Αύλητην** (δια έλήθησαν' καλήν πρόδοσιν εις τό παιδικόν και εύγε δι' όσα κάμνεσ υπέρ του 'Ελληνοπαίδος) 'Αισιοπάλλδα της Βαρώνης κ' εύγ ένμιζα ότι με ειχες λησμονήσχη' τά συλλυπητήριά μου, άν και άργά) **'Ορμον του Φαλήρου, Κίχλην**, κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά τήν 8 'Ιουλίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις στέλλονται μέχρι της 28 Αυγούστου
 'Ο χάρτης των λύσεων, εκ του όποιου δύν να γράψωσι τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται έν τώ Πρατήριω μας εις φακέλλω, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμωται φρ. 1
354. Λεξιγραφος.
 Θα με ιδής εις τό πλευρόν σου όταν υπό φως θαδίκης.
 Μ' ένα ζώνον 'ετό πλευρόν σου μιαν νήσον σχηματίζει.
 'Εστία ή υπό του Παύλου [E]
355. Γονόγραφος.
 'Οποιος μ' έχει θά πονή.
 Καταβίβασ τόν τρόνον, δέν θά δίδω πλέον πόνον, Αλλά πός θά μ' έπαινή.
 'Εστία ή υπό Νικολάου Κ. Δεκαβάλλα [E]

356. 'Αναγραμματισμός.
 Είμαι άρχαία τις θεά' άν μάναγραμματιστής, τότε εύκόλος θά μ' εύρης όπου άν με ζητήσης.
 'Εστία ή υπό της Κοραλίας Μασου [E]
357. Αίνιγμα.
 Ευγγραφες θεούς κι' άνθρώπους Με ουχι μεγάλους κόπους 'Εκαμα να όμιλου. Χωρίς πόδας έάν μείνω, Θηλυκός εύθός θά γίνω Κι' όσο θέλουν άς γελοϋν!
 'Εστία ή υπό της Γηυνιάρας [E]
358. Μωσαϊκόν.
 'Ο 'Αρης και ή Ρέα, ή 'Ιρις και ό Ζεύς, Οι φοβεροί Τριάνες, ό τάλας Προμηθεύς, Τό 'Ιλιον τό ένδοξον, ή Άρως γιγαντιαία, 'Ο φωτοβόλος 'Ηλιος και ή παμφάγος Μύς, Σου δίδουν τά στοιχία τά λίαν άναγκαία Διά νάναστήσης άνδρα μεγάλης έποχής.
 'Εστία ή υπό του Κερανού [E]
359. 'Αστήρ.
 Νάντικατασταθόν οι άστερισκοι διά γραμμάτων, ουτως ώστε νάναγωνισκωνται: καθέτως και δριζωνται δύο πόλεις' διαγωνίως δέ δύο πρόσωπα, εκ των άναπερομένων υπό της 'Αγίας Γραφής.
 'Εστία ή υπό της Διγρώμου Φουζίας [E]
360. 'Ιστορική 'Ερώτησις.
 Ποίος των φιλοσόφων έγεννήθη τω 470 και άπέθανε τω 400 π. Χριστού;
 'Εστία ή υπό Λοχηρού των Μολυβένιων Στρατιωτών [E]
361. 'Ακροστοχίς.
 Τά αρχικά τών ζητούμενων λέξεων, άποτελούν τό όνομα κατοίκου νήσου τινός του Αιγαίου:
 1. Δένδρον ύπαροφόνον. 2. 'Ηρωα θυμική. 3. Μέλος του σώματος. 4. Θα άιγυπτία. 5. 'Ορος της 'Ελλάδος. 6. Νήσος της Ε. ρωπης.
 'Εστία ή υπό του Ραγιαμίονου 'Αζου [E]
362. 'Ελληνοσύμφωνον.
 η-ισε-ια-η-η-η
 'Εστία ή υπό του Μονογενούς [E]
363. Φωνηεντόλιπον.
 --ε-σ-μ-χ-ν-κ-τ-ν-ψ-χ
 'Εστία ή υπό του Δίτου της 'Υδρας [E]
364. Γρήφος.
 ε2 (σύνδεσμος) η1 (ρήμα) φ8 (έπίθετον) ε3 (ρήμα) κ2 (σύνδεσμος) π8 (έπίθετον).
 'Εστία ή υπό της Κίχλης [E]

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 22.
271. 'Αντιόπη (άντι, όπή) - **272.** Σουδάν (Σου, Δάν.) - **273.** 'Αδης - 'Αρης. - **274.** 'Αθηναϊός - 'Αθηναϊός. - **275.** Μελέαγρος - Μελεαγρίς.
276.
 Α = (γηράς)
 Η Ρ Α = (ΑΡΗ)
 Α Ρ Τ Ι Α = (ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑ)
 Σ Η Σ Α Μ Ο Ν = (ΝΟΜΑΣ ΗΣΑΝ)
277. Βερολίνον, Βιέννη, Μαδρίτη, Ρώμη, Σίφια - **278.** Είνε ό αριθμός 5, 140. - **279.** ΘΕΤΙΣ (Α!Θρα, ΡΕα, ΤΙΤος, 'Ηλιος, ΘάΣα.) **280.** Χάρης χάρην τικτες και ήριν ήρις.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
 Συναστώμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ήμών ύπηρεσίαν και υπό του Οίκουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
 'Εσωτερικού δραχ. 7. — 'Εξωτερικού φρ. χρ. 8
 Δι' συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός και εινε προπληρωτέα δι' έν έτος.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΗΑΗΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 'Εν 'Ελλάδι λεπ. 15. - 'Εν τώ 'Εξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΗΘΙΟΝ έν 'Αθήναις
 'Οδός Αιόλου, 117, έναντι Χρυσοσκληρωτίσσης

Περίοδος Β' — Τόμ. 7ος. 'Εν 'Αθήναις, τήν 22 'Ιουλίου 1900. 'Ετος 22ον. — 'Αριθ 30

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ
Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ
 (Συνέχεια' ίδε σελ. 244.)

Διήρσαν τόν ουρανόν εις μικρά τετράγωνα διά γραμμών, με τας όποιας ένώνουν τούς άστέρας, οι όποιοι, όπως γνωρίζεις, δέν κινούναί. 'Από τόν καιρόν της άνακαλύφειως του Ποσειδώνος, έσημείωναν με μεγάλην λεπτομέρειαν όσους άστέρας έβλεπον μέσα εις αυτά τά τετραγωνίδια, προσέχοντες πολύ να θέτωσιν αυτούς ακριβώς εις τήν θέσιν, τήν όποιαν είχαν εις τόν ουρανόν. Και μόνος σου έννοεΐς πόσον μεγάλη ήτο αυτή ή εργασία και πόσον χρόνον διήρκεσε' δι' αυτό πρώτον εις τό Βερολίνον παρετηρήθη ό Ποσειδών, έπειδή ό χάρτης έκείνου του μέρους του ουρανού, εις τό όποτον εκρούπέτο τότε ό πλανήτης του Λεβερριέρου, άκμήν δέν ειχε γίνη εις Παρισίους.

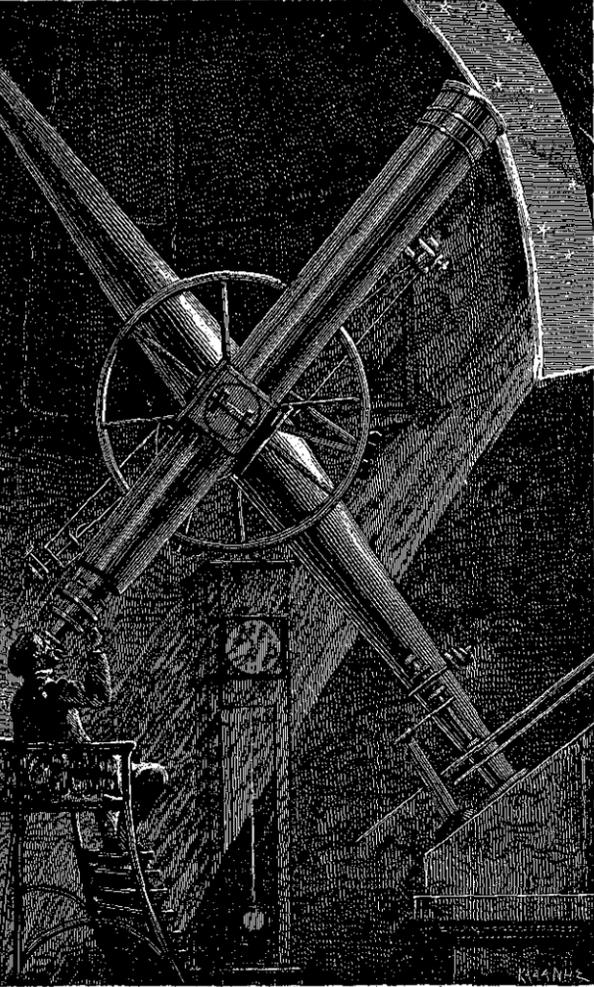
Τώρα εϋρον πολύ καλλίτερον τρόπον' τώρα απλουστάτα φωτογραφούν με μεγάλην εύκολίαν τό μικρόν τετράγωνον του ουρανού, και κατ' αυτόν τόν τρόπον άμέσως έχουν αυτό με όλας του τας λεπτομερείας, όπως και τό τοπειόν περί του όποιου σου έλεγον προηγουμένως, και με μεγάλην ακρίβειαν, τήν όποιαν δέν κατώρθοναν προηγουμένως να έπιτύχωσιν.
 'Ας υποθέσωμεν τώρα, ότι κάποιος αστρονόμος διευθύνει τό τηλεσκόπιόν του εις μικρόν τετράγωνον του ουρανού, του όποιου τήν φωτογραφίαν κρατεί εις τας χείρας του. 'Εάν πλανήτης, όσονδήποτε μικρός, συμβή να ευρίσκειται εκεί, συλλαμβάνεται επ' αυτοφώρω και προδίδεται ότι εινε πλανήτης' και άν μιαν φοράν παρατηρηθί, εινε εύκολον πλέον να είπη μόνος και τόν

δρόμον, τόν όποτον ακολουθεΐ, άρκεί ό αστρονόμος μας να σημειώνη επί της φωτογραφίας του τας θέσεις, τας όποιας έχει ως προς τούς άπλανείς κατά τας διαφόρους ήμέρας. Και εινε πλέον εύκολος έργασίη διά τόν αστρονόμον μας, να μάθη άν ό ευρεθείς πλανήτης εινε του αριθμού 28. Σου είπα άλλοτε, ότι ύπαρχει τρόπος όπως βεβαιωθώσι περί της αποστάσεως των άστρων, και ότι άρκεί εις τούς αστρονόμους να έχωσι μικρά τεμάχια της τροχιάς του πλανήτου διά να

λογαριάσων όλόκληρον τήν τροχίαν. Κατ' αυτόν τόν τρόπον πάντες οι πλανήται καταγράφονται εις τόν κατάλογον με ακριβή σημείωσιν της αποστάσεώς των από τόν ήλιον και του δρόμου των εις τόν ουρανόν. Και ό αστρονόμος μας διά να βεβαιωθί άν ό πλανήτης, τόν όποιον είδε, εινε νέος, άρκεί να παρατηρήσχη εις αυτόν τόν κατάλογον, και άν οι αριθμοί του δέν συμφωνούν με ουδένος άλλου, απόδειξις, ότι νέα θεά έχει δικαίωμα να γραφή εις τόν κατάλογον.

Αλλά διατί γελάς;
 — Σκέπτομαι τί στενωχωρίαν θά έχουν οι αστρονόμοι όταν θ' ανακαλύπτουν άκμή πλανήτας, ένθ' εις τόν κατάλογον θά ύπαρχουν έκαστον χιλιάδες ή περισσοτέροι.
 — Μη τούς λυπέσαι, διότι εινε βέβαιον ότι θά παύσουν πολύ ένωρίτερον να τούς μετροϋν.
 — Λαμπρά όμως ιδέα να φωτογραφήσουν τόν ουρανόν! 'Αλλά, θέτιστα, λαμβάνουν στιγμιαία φωτογραφήματα;
 — 'Ω όχι, τούναντίον μάλιστα! άφινουν να διαρκέσχη ή φωτογράφησις πολλόν χρόνον, διά να γίνη ακριβέστερον τό φωτογράφημα, έπειδή τότε μόνον θ' αποτυπωθούσι και οι μικροί εκείνοι άστέρες, οι όποιοι λάμπουν πολύ όλίγον.

— Μα τότε, θέτιστα, θά γίνεταί τό φωτογράφημα μια μουσαλιά. 'Εάν από άμαξαν, ή όποια περιστρέφεται, θελήσουν να φωτογραφήσουν τήν πεδιάδα, τί φωτογράφημα θά εινε έκείνο;
 — 'Επρεπε να μ' έρωτήσης επίσης, πός τά

'Ο περιστρεφόμενος θόλος του 'Αστεροσκοπείου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
 καθ' ύψηλιν επιθυμίαν της Α. Μ. της Βασιλιόδης ΟΛΓΑΣ
Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
 Μεταφράσχη εκ του 'Αγγλικού της L. T. MEADE υπό 'Ιουλίας Α. Σωμάκη.
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
 'Ογκώδης τόμος με 60 εικονογραφίας
 ΤΙΜΑΤΑ
 'Αδευτος φρ. 6 — Χρυσόδετος φρ. 8.
 ΕΠΙ ΚΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
 'Αδευτος φρ. 7 — Χρυσόδετος φρ. 10.
 'Εκ του Τυπογραφείου των Καταστημάτων 'Ανεστη Κωνσταντινίδου 1900.

πρός, και τους βόθωναί του προς το έδαφος κρατών, έφθασε μέχρι του κρημνισμένου πύργου. Τότε άφηκε ζωήρον γαύγισμα, έλαβεν εις το στόμα του και έφερεν εις την Κοραλίαν έν τεμάχιον τσαλακωμένου χαρτίου. Ήτο φύλλον σχισμένον από το ήμερολόγιον του Γεράρδου. Είς την απόδειξιν ταύτην ότι ο άδελφός της έπέρασεν άπ' εκεί, βαθυτάτη συγκίνησης κατέλαβε την Κοραλίαν και έξερραγή εις δάκρυα χαράς και ανυπόμονησας.

— Γρήγορα, έμπρός! επανελόμβανε. "Αχ! Θεέ μου, άς μη είνε πολύ άργά! "Αλλ' ο σκύλος ίχνηλάτει με μέθοδον, επανερχόμενος εις τα ίχνη του, όσφραϊνόμενος με προσοχήν, έξετάζων λεπτομερώς εις την βάση του στύλου όπου εκάθισεν ο Γεράρδος, έστάθη άρκετά. . . Τέλος εισήλθεν εις τας άκολουθους αιθούσας και δέν εβράδυνε να φθάση εις τον κατωφερή διάδρομον.

Η κλίμαξ τον εκράτησε προς στιγμήν ώσφραϊνέτο τον άέρα με άνησυχίαν, υπόκωφον δε ούρλιασμα έξήρχετο από το πλατύ στήθος του. . . έφαινετο ότι εδίσταζε να προχωρήση.

Ο Χαρδουήνος και ο Έρρίκος συγχρόνως από τον ίδιον φόβον καταληφθέντες, — μήπως ίδουν έξαφνα έμπρός των το ήκρωτηριασμένον πτώμα του Γεράρδου, — έπρρασπάθησαν να πείσουν την Κοραλίαν να μείνη όπισω.

"Αλλ' αυτή κινήσασα την κεφαλήν της, τους απώθησε και έξηκολούθησε να δοδίχη κατόπιν από τον Φάνορα.

Πρώτος ο Λεγκέν ειδε το θάραθρον, το όποϊον ήνοιγετο κάτω από την έλικειδή κλίμακα' αλλά με μίαν άναβάθραν σχοι-νίνην, της οποίας τα σιδηρά άγκιστρα έμπηξε στερεά εις τον τοίχον, κατέβη εύκολώτατα ο Φάνορ, έπειτα από μερικάς παραπονετικας κραυγας, απεφάσισσε να πηδήση και αυτός, ένθαρρυνόμενος από την Κοραλίαν, ή οποία παρετήρει με φρίκην την χαινουσαν όπήν, εις το βάθος της οποίας ένόμιζεν ότι θα εύρη το πτώμα του άδελφού της. . .

Μετ' όλιγον όλοι συνηθροίσθησαν εις το θολωτόν υπόγειον, εις δε την έρυθρωτήν λάμπην των πυρσών ειδον το παράδοξον και πένθιμον θέαμα: τον άρχαιον τρίποδα και τον θλιβερόν του φύλακα, δέσμιον αιωνίως εις το πράγμα το όποϊον έφρούρει. . . Ρίγος φρίκης κατέλαβε πάντας τους θεατάς, άλλ' ο Φάνορ, άκαταπαύστως ίχνηλάτων, εύρεν έξαφνα και έφερε το μάλλινον κάλυμμα της κεφαλής του Γεράρδου, το όποϊον έπεσεν ότε εκρημνίσθη ούτος. Η Κοραλία το έλαβε με κραυγήν χαράς. Τουτό εσήμαινεν ότι ο άδελφός της έπέρασεν άπ' εκεί, ότι έσώθη ώς εκ θαύματος από πτώσιν, ή οποία ήδύνατο να συντρέψη, τα όσπτα του!

Ο σκύλος έξηκολούθει ζωηρότερος την ίχνηλασίαν του' και ότε μόν τρέχων, ότε δε σταματών δια να όσφρανθή καλλίτερον, εισέδυσεν εις τας μεγαλοπρεπείς αιθούσας, αι όποϊαι ήνοίγοντο πέραν της κρύπτης.

Οι άνιχνευταί τον παρηκολούθουν ως έν όνειρφ, χωρίς καν να φροντίζουν περί των έλιγμών και των περιδρόμων του άδειξόδου λαβιρύνθου. Βεβαιοι ότι θα επανεύρουν την έξοδον, όδηγούμενοι από το θαυμαστόν όρμέμυτον του σκύλου, τον παρηκολούθουν έν σιωπή και περιέφερον την ζωήραν λάμπην των πυρσών επάνω εις τους τοίχους, τους όποιους ούδεις ανθρώπινος όφθαλμός ειδε από πολλών αιώνων, πριν τολμήση να εισδύση εκεί το παράτολμον παιδίον.

"Έξαφνα κραυγή όξετα της νεάνιδος και δυνατόν γαύγισμα του Φάνορος τους παρεκίνησαν όλους να έπισπεύσουν το βήμα των.

Η Κοραλία ήτο γονυπετής πλησίον του αναισθήτου σώματος του Γεράρδου. Τον έσφιγγέν εις την άγκάλην της, τον έφώναζε, τον κατεφίλει. Και πριν το ίκτριχόν χυθί μέσα από τα κλειστά χείλη του και να τον κάμη να συνέλθη, ο Γεράρδος ήκουσε και ανεγνώρισε την φωνήν εκείνην από το βάθος του φαινομενικύ θανάτου του.

— Κοραλία, σὺ είσαι! . . . "Αχ, ήξευρα πώς θα έλθης. . . έψιθύρισεν. (1)

"Εμελλε να βυθισθί και πάλιν εις την αναισθησίαν, άλλ' αι ζωηραί περιποιήσεις τον επανέφερον εις την ζωήν.

Μετ' όλιγον έσηκώθη και περιέφερε τριγύρω του βλέμμα άκόμη άβέβαιον, και ότε μεταξύ εκείνων οι όποϊοι τον περιεκύκλωναν, διεκρίνε τον Μαρτιάλην Χαρδουήνον, άστραπή θριαμβου έφώτισε την κάτωχρον και ίσχυανθεισαν μορφήν του.

— "Α, κύριε Χαρδουήνε! . . . αυτήν την περιφημον εισοδον. . . έγώ την εύρηκα πρώτος! . . . έψιθύρισεν. "Επειτα εκλινε πάλιν την κεφαλήν του επί του ώμου του πατρός του, εις την μεγάλην δε χαράν την άνέκφραστον, ήτις τον έπνιγεν, ο κ. Μασσαί δέν εύρε την δύναμιν να επιπλήξη τον υϊόν του δια την άπερισκεψίαν του.

Μετά μίαν ώραν όλοι ήσαν μαζί.

Η χαρά δέν θνατώνει. Η κυρία Μασσαί το απέδειξε, μολονότι δε από τας άνησυχίας, τας οποίας υπέφερε, και από την φρίκην την οποίαν ήσθάνθη μετά ταύτα όταν έμαθε την αλήθειαν, εκινδύνευσε να πάθη νευρικόν πυρετόν, ή σφή θεραπεία του ίατρού Λωμόνδου τη απέδωκε ταχέως την υγείαν. Η δε Κοραλία ανέλαβε την ζωηρότητα της, ως άνθος υπό την ευεργετικήν δράσιν, από την εύτυχή στιγμήν κατά την οποίαν επανεύρε τον άδελφόν της. Και αυτός ο

Γεράρδος, μετά βαθύν ύπνον δεκαπέντε ώρών και άφ' ού έπτε πολυάριθμα φυλάκια του θαυμασίου δυναμωτικού ζωμού της Μαργαρόνας, ανέλαβεν όλην την δρασερότητα του και έδήλωσεν ότι είνε έτοιμος να ξαναρχίση. "Αλλ' ή Μαργαρόνα δέν θα συγχωρήση ποτέ τον πύργον. "Αυτό το ρημάδι, μάτια μου, είνε στοιχειωμένο' αυτό δέν είνε για ανθρώπους θεοφοβούμενους είνε για τους άπιστους που προσκυνούνε τα τελώνεια.»

Και, όπως πάντοτε, ο Λεγκέν είνε με την γνώμην της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.
Η ΠΑΝΘΑΘΡΙΑ

"Από την τραγικήν περιπέτειαν του Γεράρδου, τόσην φρίκην ήσθάνθησαν προς τον πανάρχαιον πύργον ή κυρία Μασσαί, ή Κοραλία, ή Μαργαρόνα και ή Αίνα, ώστε ο κ. Μασσαί επέτρεψεν εις αυτάς να εγκατασταθούν και πάλιν εις την επαυλιν. "Αλλως δε άφ' ότου ο κ. Μασσαί ανέλαβε την διοίκησιν της άποικίας, επεκράτει πλήρης τάξις. Η έλαχίστη παράβασις των νόμων έτιμωρείτο με τόσην αυστηρότητα, ώστε και οι περισσότερον άπεσκληρυμένοι εις το κακόν, γρήγορα ένόησαν ότι έπρεπε να υποταχθούν και να συμμορφωθούν προς τον νόμον. Τάξις λοιπόν και ήσυχία επεκράτει εκεί όπου πρό όλιγον ίσχυεν ή άναρχία και έγίνοντο τόσα σκάνδαλα και τόσοι διαπληκτισμοί.

"Από τινων εβδομάδων, ο Έρρίκος έφαινετο άνήσυχος και μελαγχολικός. Η κυρία Μασσαί μετ' την επιστροφήν της το άντελήθη, παρετήρησε δε ότι ή μελαγχολία αυτή έγίνετο όλονέν μεγαλύτερα. Και άπεφάσισε να μάθη τι συμβαίνει.

"Εσπέραν τινά όλοι ήσαν εις την μεγάλην αήθουσαν και συνωμίλουν φαίδρω. Μόνος ο Έρρίκος, καθίσας παράμερα και στηρίζας την κεφαλήν του εις την χείρά του, έγγραφε μηχανικώς γραμμάς και αριθμούς επί τεμαχίου χαρτου' δέν έλάμβανε μέρος εις την συνομιλίαν και έφαινετο ξένος εις τα συμβαίνοντα περί αυτόν.

Η κυρία Μασσαί ήλθε και εκάθισε πλησίον του, άφ' ού δ' έλαβε με στοργήν την χείρά του, τῷ ειπε.

— Τί έχεις, παιδί μου; ή Κοραλία παρετήρησεν, όπως και έγώ, ότι μεγάλη άνησυχία σε βασανίζει. . . είπέ μου, τί έχεις; "Ηλθαν δυσάρεστοι ειδήσεις από την Γαλλιαν και από την "Αγγλιαν; . . . είσαι άρρωστος;

Ο Έρρίκος άνετινάχθη αϊφνιδίως, άλλ' επί τινας στιγμάς εμινε σιωπηλός.

— Τί το όφελος και άν σάς δώσω λεπτομερείς έξηγήσεις;

— Πώς τί το όφελος; μία μεγάλη λύπη σε κατατρώνει. "Αν έγώ δέν είμπερῶ να σε βοηθήσω, συμβουλεύσου τον

πατέρα σου, τον ίατρον, τον Χαρδουήνον άκόμη. Μολονότι είνε νέρος άκόμη, έχει δυνατήν κρίσιν και ή γνώμη του έχει βεβαιότητα.

— Τον Χαρδουήνον; . . . Πραγματικώς, αυτός είμπορεί να με βοηθήση να εύρω την λύσιν αυτού του προβλήματος! . . . άνέκραξεν ο Έρρίκος. Δια μίαν δε άφήσας την γάρκην του, έτρεξεν εις την τράπεζαν όπου ο Χαρδουήνος και ο Γεράρδος έγάραιτον το διάγραμμα των υπογείων εις τα όποια έφερεν ο φεγγίτης, ο άνακαλυφθείς από τον Γεράρδον.

— Χαρδουήνε, είπεν ο Έρρίκος, βοηθήσε με. Πέντε εβδομάδας τώρα, το πλέον άπροσδόκητον έμπόδιον παρουσιάζεται έμπρός μου. . . "Αν μάλιστα τα πράγματα έξακολουθήσουν κατ' αυτόν τον τρόπον, μου φαίνεται ότι . . .

"Αλλά δέν έξηκολούθησε τον λόγον του.

— Τί σου φαίνεται; λέγε! είπεν ο κ. Μασσαί καταληφθείς από αϊφνιδίαν άνησυχίαν.

Ο Έρρίκος έμεινε σιωπηλός επί τινας στιγμάς, έπειτα δε, έν μέσω της γενικής προσοχής, είπε τα εξής:

("Επεται συνέχεια)

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ

ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ

"Όσοι είδαν έλεφαντας εις Ζωολογικούς Κήπους' όσοι ένθυμούνται τον είρηνικόν εκείνον και άκακον Μπαμπάν του Μοντενέγρου, εις τας "Αθήνας, ή όσοι άνευαίσκουν τα κατά τον ήμερον και έμπειθή Γολιάθ εις την Χρυσόφορον Φλέβα, θεβαίως δέν θα αναλογίζωνται εις ποίους φοβερούς κινδύνους εκτίθενται οι κυνηγί, οι προς βάλλοντες τα ίδια αυτά ζώα, όταν εύμιστηρώδη δαση της "Ασίας και της "Αφρικης! Και όμως, φίλοι μου, ο έλέφας δέν είνε κατοικίδιον ζώον. Έξημερώνεται εύκολα, άλλ' εις τα δάση του δέν είνε διόλου ήμερος, και το κυνήγιόν του είνε τόσον κινδυνώδες, όσον και οιοδήποτε άλλου εκ των άγρίων θηρίων, των άνημέρων.

"Ακούσατε την ιστορίαν αυτήν, την οποίαν μάς διηγήθη έσχάτως έλλην κυνηγός κομογουρισμένος, όταν ήμεθα μαζί του χαριν κυνηγιού εις το Σούνιον:

"Γνωρίζετε, μάς είπεν, ότι οι έλέφαντες απαντώσιν εις την "Αφρικην και εις την "Ασίαν. Θά σας όμιλήσω μόνον περί των έλεφάντων της "Ασίας, διότι εκεί, όταν κάποτε έταξείδευσα εις τον κόλπον της Βεγγάλης, μου έδόθη εύκαιρία να παρευρεθῶ και εις κυνήγιον έλεφαντος.

"Αλλά και οι έλέφαντες της "Α-

σίας έχουν περγαμηνάς εύγενείας, όπως και οι έλέφαντες της "Αφρικης. Θέλω να είπω ότι ή ιστορία τους μνημονεύει από της αρχιαιότητος, διότι άν ανεγνώσατε τον Ίτιον Λίβιον, θα είδατε ποϊον ρόλον έπαιξαν οι έλέφαντες της "Αφρικης κατά τας εκστρατείας του "Αννίβ. Οι Καρχηδόνοι τους είχαν κάμη κατοικίδια ζώα και τους μετεχειρίζοντα τρόπον τινά ως ζωντανούς πύργους εις τους πολέμους κατά των Ρωμαίων. "Αλλά θα ένθυμησθε επίσης ότι και πρό των στρατιωτών του Μεγάλου "Αλεξάνδρου άντιπαρετάχθησαν οι πελώριοι άσιανοί έλέφαντες του Πάρου, οι όποιοι « δια των τρομερών κραυγών των καταπόνουν τα όπτα » όπως λέγει άλλος ιστορικός.

"Σήμερον κυνηγούν τους έλεφαντας μόνον δια τους χαυλιόδοντάς των. Σας είπα ότι παρευρέθη εις έν τοιοῦτον κυνήγιον, όταν έταξείδευσα εις τον κόλπον της Βεγγάλης. Ήτο άκριβώς εις μίαν από τας μεγαλύτερας και μυστηριώδεστερας των "Αδαμάνων νήσων. Καθώς γνωρίζετε, το αρχιπέλαγος τουτό καίται άπέναντι της χερσονήσου Μάλακας. Οι "Αγγλοι έχουν κ' έδω άποικίαν.

"Έξελινήσαμεν ένα πρωί με πολυάριθμον συνοδείαν ίθαγενών κυνηγών. Ισχυών, χαλκοχρών "Ινδών, ήμιγύμων. Τα όπλα των ήσαν

δόρατα από μπαμπού, με αίχμην χαλυβδίνην. Μόνον δύο "Ινδοί, ο Βιβεκάμης και ο Δυκούαντας, ένας "Αγγλος και έγώ, ήμεθα ώπλισμένοι με επαναληπτικής καραμπίνης, μάλλον πολέμου όπλα παρά κυνηγιών, αλλά δέν επρόκειτο βέβαια να πτώσωμεν τίςχλες! . . . Αϊ σφαίραι μας μετά δυσκολίας ήμπορούσαν να διαπεράσουν το δέρμα του ζώου, το όποϊον, παράτολμοι, έξητούμεν να καταβάλλωμεν.

"Οι έλέφαντες ζούν συνήθως κατ' άγέλας' αλλά την ήμέραν εκείνην επρό-

κειτο ναπαλλάξωμεν την χώραν από ένα κατέστρεφε και έλεηλάτει τας φυτείας.

"Ηκολούθουμεν ένα ποταμόν, του όποίου ή κοίτη έφράσσετο συχνά από βράχους και κορμούς δένδρων. Οι ίθαγενείς έπροπορεύοντο ο εις κατόπι του άλλου, επί του στενού μονοπατίου της όχθης. "Όταν έφθασεν εις μέρος όπου ή κοίτη ηύρυνετο κ' έσχημάτιζεν έν είδος λίμνην, ή συνοδεία έσταμάτησεν. Είς άπόστασιν τριακωσίων περίπου βημάτων, ήρχιζε δάσος πυκνόν, συκεών και φοινίκων. Μεταξύ του δάσους και του ποταμού, έξετεινέτο έν είδος βάλτου, περικυκλωμένου από ύψηλά φυτά, και εκ πρώτης όψεως έφαινετο και εις τον άπειρότερον, ότι το

"Ο Δυκούαντας έπυροβόλησε. . . (Σελ. 254, στήλ. 6'.)

μέρος αυτό της όχθης ήτο πατημένον. "Όποι και λακκοί έχαινον, άποκαλύπτοντες τας ρίζας των δένδρων; έδω κ' εκεί το έδαφος έφαινετο ως καλλιστεργημένον.

— Με την προδροκίδα τους τα κάμουν αυτά! μου είπεν ο "Αγγλος.

"Αλλ' ή στιγμή ήτο έπίσημος. Προφανώς εις το μέρος εκείνο ήρχοντο οι έλέφαντες και έπιαν. Ο αρχηγός μου ένευσε και ο "Αγγλος μου έξήγησε δια χαμηλής φωνής, ότι θα έσταματούσαμεν εκεί και θα εκρυπτόμεθα όπισθεν ενός βράχου, έν τῷ μέσω των φυτών, έν ῶ

1) Ίδε την εικόνα του προηγούμενου φυλλαδίου.

Πέτραν.—δ' Αήτιτος "Ηρος με την Καρδιαν
δπό Πέτραν.

Από ένα γλυκό φιλάκι στέλλει η Δια-
πλάσις προς τους φίλους της: Κίχλην (άπεναν-
τίας, μ' ευχαριστούν πολύ αι συχνά επιστολάι
σου το δωμ' αδύνατον, αρ' ου μου έγγραφει
δύο και τρεις καθ' εβδομάδα, να σου άπαντώ
εις όλας λεπτομερώς, ιδίαι επί τέλους, το φύλ-
λον μας είνε εβδομαδιαίον) Γαρδένιαν της
Μαγνησίας (θεβαίως, θά εξακολουθήσης να
γράφης το παιδιόν ψευδώνυμον. έως να τελειώ-
ση ο Διαγωνισμός) Έθνηκόν "Υμνον (με τρο-
μάεις τι συμβαίνει;) Συννεφεθή Αδρήν (ή
όποια έγέλασε πολύ με τα τελευταία α Φαιδρά
του μηνός) Άνδρέαν Γουζάρια (πολύ με
κόλακεδουν αι εκφράσεις σου, σε συγχάριω διά
τάς προόδους, έστειλα εκ νέου το 15ον φύλλον)
Σεμνήν Κέρην (εύγε δι' όσα γράφεις περι
Έλληνοπαίδος θεβαίως οι προθυμότεροι δέν
αρκοῦνται εις μίαν μόνην είφοράν, αλλά στέλ-
λουν πάντοτε δόσεις έχουσι) Λεακήν Μαρμαρι-
ταν (ή Κική σ' ευχαριστεί θερμώς διά τα γραμ-
ματόσημα, είδεσθην Μαρμαροτοφάρον) Άγγο-
ρολογιώτατον (έσχισα τα δύο περιεττά λουκάχρον
τά ώραία ή περιγραφή της αγοράς) Λαδόν δι-
άθλον (πως περνάς εις την παρίδα; αλήθεια,
αίω! αι θά σου επάντησαν αυτά αι ημέραι της κα-
θάρσεως, πού την έλεπες άπεναντι σου, χωρίς
να ήμπορη να υπάγης!) Ναύαρχον Θεβρίαν
(καλήν διασκέδασιν, αναμείνω τάς έντυπώσεις
σου) "Ιον τού Άγροθ (ας έλπίσωμεν δι τού
χρόνου θα έλθουν τα πράγματα εις άντα αίσια, δη-
λαδή κατά τάς εύχάς και ή επιστολή σου πολύ
μ' ευχαρίστησε, με δίλους σου τούς φόβους περι
του εναντίου) Βλαχοπούλαν (έστειλα: αι
πληρωμαί εκ τού Έξωτερικού λογαριάζονται εις
φράσκα χρυσά, ώστε ή τιμή της δραχμής δέν σε
ενδιαφέρει) Δανάκι τού Γαλατερή (σου έστει-
λα άγγελίας και ευχαριστώ διά τα καλλίστα
διαθέσεις) Άλσην τού Κηφισού (χαριτωμένα
τα παιδικά Πνεύματα της Τζένης, να μου την
φιλήσης άμα γυρίση από το Παρίσι) Σιαπηλήν
Νύκτα (και όμως, περιεργον! το φύλλον στέλλει-
ται τακτικώστα κάθε Σάββατον) ουτε έλαβα
ποτέ επιστολήν σου χωρίς να σου άπαντήσω ή
μακμά είνε τώρα καλή) Χαριτωμένο Χελιδό-
νάκι, "Αιθος τού Ζαπτείου (αν θέλεις να φα-
νερώσης τ' όνομά σου, αρ' ου σοι εζητήθη ειμ-
πορίς να στείλεις εν επισκεπτήριον με δύο λέ-
ξεις, ουτό επιτρέπεται) Καλλώς "Ορισος (δέν
αμφιβάλλω ότι είνε λαμπρά κορίτσια αυτά αι
δύο είσαι μου και πολύ θά ήθελα να τας γνωρι-
σω, κ' εγώ τι; ήθελες να είνε εύτυχής και
ζώνεις ο Γλυ και ο Γωλιτέρος; από τα 1200;
αδύνατον! δηλαδή, μη παραγής, εύρω καλά
τι έννούσεις, αλλά ήθελα να στείλω) Ταγγέ-
την (ώ, είμαι θεβαία δι ποτέ δέν θα μου γί-
ννη βαρετή, όσον συχνά και αν μου γράφης, θά
σε παρακαλέσω μάλιστα να τηρήσης την ύποσχέ-
σιν σου ή σημερινή επιστολή σου ώρισιατά) "Ι-
πότερη (Μανιζουράν καλώς τον ύστερ' από
τόσον καιρόν! και εγώ λυπούμαι, πού έσταμά-
τησε το έσπαθώμα, αλλά ως έλπίσωμεν δι
τώρα με την άνεσιν των διακοπών θά ξαναρχίσω
ή στατιστική των Εύσήμων μαρτυρεί την μεγα-
λήν ύπομονήν σου, αλλά εις τι χρησιμεύουν
αυτά; καιρός χαμένος) Λευκήν της Καστίλ
λης, Σπαρτιάτιδα Χελιδνά (σε συγχάριω διά
το έδωκός άριστά ώραία ή περιγραφή της εκ-
δρομής) Τρυγώαν (δι, διά!) Κερμιδογάγον
(δέν αρκούμαι εις την δημοσίευσιν εν τώ Δελτίω
του Έράνου, αλλά στέλλω και απόδειξιν, διαν
υπάρχη διεύθυνσις, έχε άλίγην ύπομονήν και
θα προερχοῦν Διαγωνισμοί, εις τούς όποιους
να είμπορη να λάβης μέρος.) Ναυαγίον Κορδιαν
(έστειλα εκ νέου, άπορώ, διότι το φύλλον σου στέλ-
λεται τακτικώστα) Άνναν Α. Νάστου (χαρήν
Λύσεων έστειλα, ή Καλλιγραφία σου δέν θά συμ-
περίληθῃ εις τόν Διαγωνισμόν, διότι, κατά τους

δρους, αποκλείονται τα στολισμένα γράμματα.
έν τούτοις σε συγχάριω, διότι είνε έξοχος) Άρ-
χιναύαρχον Εδρυβιάδην (δέν είνε ακόμη καιρός,
ίσως άργότερα, κατά τούς δρους της περυσινής
προκηρύξεως, το περισσώμα της Ψηφοφορίας δέν
είνε δυνατόν να διατεθῃ ουτω) Ενζολοφάρν (εις
την Ναύπακτον φρόντισε να γνωρισθῃς με τόν
φίλον μου Σταμάτιον Σταματίου και αυτός
θά σου γνωρίση και τούς άλλους, δέν νομίζεις δι
είνε άργά να επανέλθωμεν εις την πρότασιν
του Τεττιγος της Άχαίης;) Τσοῦχτραν (σου
έστειλα σημειώσιν) Καρδιαν δπό Πέτραν
(πολύ με συνεκίνησαν όσα μου γράφεις, περι
φίλης σου της τήσον εύλαθούς, κρίμα να μὴν
είνε και δική μου φίλη) Θυέλλαν (τελος πάν-
των, μ' ένθυμήθης!) Άνοιτιάτιχη Βραδιάν
(ποῦ μόλις έτελειώσωαι έξετάσεις και ήρχισαν
αι διανομαί, άμέσως μου έγγραψε και έστειλε τε-
τράδια εις όσους τῆ εζητήσαν) Ρ' Λυκόν "Ορειφόν
(εί χαριτωμένη επιστολή! τώρα πιστεύω δι δέν
έχεις κανέν παράπονον κατά του κακού άνέμου,
το καλοκαίρι βασιλεύει με όλην του την φλόγα)
Θαλασσοπούλαν (δέν ήξευρα δι είσαι τόσο δυ-
νατή και εις την ιστορίαν! πολύ πιθανόν να πο-
ρασισηθῇ το ταξείδιον του Άνακτα διά το Παρίσι,
αλλά στάσου όλιγον να περάση ή ροθερά ζήτη,
ή όποια το μαστείει τώρα θέλει να σκάση, ο κα-
μένος;) Φελόμυσον Παίδα (κ' εγώ με μεγά-
λην μου χαράν βλέπω τάς προόδους σου ή επι-
στολή σου μαρτυρεί ότι έκαμες μεγάλας προόδους
εις την ελληνικήν, τώρα βέβαια εύκαιρεί να μου
γράψης κάποτε Κρητικόν Κείμενον (έλαθο,)
Γρονιάραν (ή επί χαρακωμένου χάρτου και εις
εμει επάνη καλλιτέρα) Άρμενόπουλο (α ιδούμει!)
Νοσταλγόν "Ελληνα (ή πρότασις σου μαρτυρεί
μέγα ένδιαφέρον και σ' ευχαριστώ πολύ, αλλά
είνε αδύνατον να γίνη δεκτή εκ μέρους διων των
συνδρομητών, ίσα ίσα, τόσα το καλοκαίρι με τάς
διακοπάς καθένιας θέλει το φύλλον του, και μη λη-
σμανείς δι εις τόν κόσμον των μικρών κλειούζου
δι έγωισ' αι) Διαπρωτοφρόσταν (περιμένα ακοίχη
όλιγον, και θά τους ειδοποιήσωμεν) Σελήν
Βράχον (καλό ταξείδι) Κοματζή (σουσα) Θάλασ-
σαν (διότι δέν ήλθεν ακόμη ή σειρά, θά είνε
εις το προσεχές Δελτίον Ξεσπαθώματος) Δα-
φνοστερή Ναύαρχον Νεαρόν Ζωγράφον (δ
όποιος άπορεί με αυτά πού έγγραψε το Άρμενό-
πουλο, εν φ' ουδέποτε είπεν δι οι εν τώ έξωτα-
ρικό ζώντες δέν είνε Έλληνοπαίδες άπεναντίας)
Κρήν τού Κάμπου (ή περι ής μ' έρωτός είνε
συνδρομητρια έχουσα και ψευδώνυμον) Βίωνα
τόν Σμυρνιάτον, Δοξίαν (που να ένθυμηθῷ τώρα
ύστερ' από τόσον καιρόν!) Σ Γ. Σταματίου (το
καλλίτερον πού θά κάμης, είνε να έλθης εις το
Πολυτεχνεϊον) Πάλλουσαν Καρδιαν (αναμείνω
τάς έντυπώσεις σου) Σαλαμαντικόν Έλληνα (εύγε
διά την περιγραφήν του εις Δελφούς ταξείδιου)
Άσκήσεις, μόνον όταν προκηρυθῃ Διαγωνισμός
στέλλονται) Άρσάνιαν (δι, δέν έλαβα επιστο-
λήν σου από 25 Μαΐου) Άνήτυχον Πνεύμα,
Έλληνοπούλαν (νομίζω δι φέτος δέν είνε συν-
δρομητρια) Σεναγμόν τού Άνέμου κτλ. κτλ.

Εις όσας επιστολάς έλαβα μετά την 15 'Ιου-
λίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις στέλλονται μέχρι της 4 Σεπτεμβρίου
Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δέν να γράφωσι
τάς λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται εν
τω Γραφείω μας εις φακίλλους, αν έκατος
περίεχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. 1

363. Δεξιόγραφος λογοπαίκτης.
"Ενα ρήμα αν ζητήσ,
Και ως λειαν το σουλδάξ,
"Εκαμα εναν ώμόν,
Χωρίς να το καταλάξ.
"Εσάλη υπό Δημ. Πιπώνη [Ε]

366. Στοιχειόγραφος.
Το βήτ' αν κίμα γάμμα,
Ο θάμνος θενά λείψη
Και ζών θα προκύψη
Γνωστόν σου, εν τώ άμα.
"Εσάλη υπό τού Έθνηκού "Υμνον [Ε]

367. Αναγραμματισμός.
Μυστήριον το αίτημα
Μυστήριον ή λύσις,
Και έτηγώ μυστήρια,
"Αν μάναγραμματισός.
"Εσάλη υπό τού Γουζάρια Παλαμφίλου [Ε]

368. Τονόγραφος.
Δένδρον, φίλε, καρπόφρον αν το παροφτυτολήσ,
Μίαν χωραν της Άσίας παρευθός θα σχηματίσης.
"Εσάλη υπό Λογίχη Σαπουνάκη [Ε]

369. Σύγμα.
Νάντικασταθαῦν οι άστει-
σοι διά γραμμάτων ουτως ώ-
στε να γανινώσκειαι κατά σει-
ράν εκ των άνω: έρεπτόν,
πρόνν βιμηχανικόν, πτηνόν
κατοικίδιον, μουσικόν όργα-
νον.
"Εσάλη υπό τού Ασπρο Κάβουνο [Ε]

370. Πρόβλημα.
Οι άστειρικοί μετρούμενοι
εκ των κάτω έως άνω (μετά
του σταυρού) καθώ, και εκ
των κάτω μέχρι του σταυ-
ρού και εις πρὸς τα δεξιά
ή άριστερά, είνε πάντοτε
έννια. Ζητείται να παρα-
ριθώσι δύο άστειρικοί, και
οι υπόλοιποι να τεθώσιν
ουτως, ώστε μετρούμενοι κατά
τάς αυτές διευ-
θύνσεις, να είνε πάλιν έννια. Ο σταυρός δέν θά
μετακινήθῃ.
"Εσάλη υπό τού Κάδρον [Ε]

371. Αριθμητική διά λέξεων.
Νήσος — Νήσος = Γράμμα +,
Σοός — Γιούσιμα = Νήσος.
"Αθροισμα υπόλοιπων: "Ονομα άνδρός, κοινόν.
"Εσάλη υπό τού Λυσογράφου [Ε]

372. Λογοπαίγιον.
Ποῖον είνε το αντίθετον του 2;
"Εσάλη υπό τού Ροζέτος Γουζάρου [Ε]

373. Τριπλή Άκροστοιχίς.
Τά αρχικά στοιχία των ζητούμενων λέξεων
άπο-ελοῦν, μικράν νήσον του Αίγαίου, τα δεύτερα
πητόν, και τα τρίτα θεάν:
1. Χρησμον εις την τροπήν. 2. Πραφήτης. 3.
Θεός. 4. Έγκλημα. 5. Πρόσωπον της Γραφής.
"Εσάλη υπό τού Σούρ α' "Ελα [Ε]

374. Φωνηεντόλιπον.
σαα — σαα
"Εσάλη υπό Βρ. Δεμαβάλλα [Ε]

375. Γρήφος εν μεταφράσει.
Αυγά, μύτη, ας έμψη των θεών.
"Εσάλη υπό τού Δοξίου [Ε]

ΛΥΣΕΙΣ
των Πνευματικών Ασκήσεων τού φύλλου 23.

281. Νικίας (νίκη, άς).—282-286 Τῆ άνταλ-
λανή διά του στοιχείου πῆρ, σχηματίζονται αι
λέξεις: πυρετός, πυρεϊον, πυρεϊτις, πυρεϊατά,
Πύρρος.—287 Πόρος—σπόρος.—288. Κάσος—
άσός.—289. Πέτα — έπτά.

290. ΜΗ Δ Ε Α 291. "Ιππος—πῶς—ή+
Α Κ (Πάρις—πᾶ—ή+)
Ρ Σ Υ Ρ Ι Α ρις.—292—295. 1. Είς
Ι Ι Ρ ην πόλιν Άνωσαι της
Α Υ Τ Ο Σ Γ Γαλλίας, εν έτει 1783
Ο Ο υπό των αδελφών Μο-
Σ Α Μ Ο Σ γκολφίρων. 2. Ο "Ιά-
ριος, φονευθείς κατά την εισβολήν των Βησιγό-
των υπό τόν Άλάριον.—294. Κάθε ψεύτης με
το μάρτυρά του.—295. Μη κίνει τόν άνάγκυρον.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
Συνιστώμενον υπό τού Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμών ύπηρεσίας
και υπό τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Έσωτερικού δραχ. 7.—Έξωτερικού φρ. χρ. 8
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην εκάστου μηνός
και είνε προπληρωτέαι δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
"Εν Έλλάδι, λεπ. 15.—"Εν τώ Έξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ εν Αθήναις
"Οδός Αίόλου, 117, Έναντι Χρυσοπηλαιωτισσής

Έτος 22.—"Αριθ. 31
"Εν Αθήναις, την 29 'Ιουλίου 1900

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

[Μυθιστορία υπό ANDRÉ LAURIE.]
(Συνέχεια 'Ιδε σελ. 251.)

Με τα τελευταία μηχανήματα
τα όποια μᾶς εστάλησαν από την Εθ-
ρώπην, επεχείρησα διατρήσεις εις τα
μέρη τα όποια ένόμισα καταλληλότερα.
"Η εργασία αυτή είνε ή σπουδαιότερα
από όσας επεχειρήσαμεν, διότι έως τώρα
γνωρίζομεν μόνον τα επάνω μέρη της
χρυσόφορου φλεβός. Πρόκειται να εξακρι-
βώσωμεν κατά ποίαν διεύθυνσιν και
εις ποῖον στρώμα πρόκειται να
χρυσόφορον στρώμα πρόκειται να
το παρακολοθήσωμεν καθ' όλας
τάς διακλιθώσεις του, ακόμη δε
και να εξελεγγώμεν δι' άλλων
εργασιών την γεωλογικήν σύστα-
σιν του εδάφους και το ποσόν του
πολυτίμου μετάλλου, το όποιον
περιλαμβάνουν οι βράχοι. . . Αί,
λοιπόν δέν είμπορώ να σᾶς το
άποκρύφω πλέον τα πρώτα αποτε-
λέσματα των έρευνών μας είνε πολ-
λύ άνησυχαστικά. . . "Εν πρώτοις
ως πρὸς την φλέβα κατέληξα εις
την βεβαιότητα ότι έχει ελάχιστην
έκτασιν και ότι περιορίζεται εις
την επιφάνειαν του λόφου. Δέν
έκτείνεται ουτε κατά βάθος ουτε
κατά μήκος, και φαίνεται ότι απο-
τελεί μίαν απόρυσιν μωνονωμέ-
νην. Πέραν των γνωστών μας
ογκοδότηα μέτρων, παύει το χρυσο-
φόρον στρώμα και άρχίζει βράχος
κρητιδώδης.

την πλευράν του βράχου, άλλ' εις ο-
λην την χώραν. Και τ' αποτελέσματα
είνε οικτρά.
— "Ως πρὸς τί;
— Είς κανέν μέρος, — απόλυτως εις
κανέν, — δέν εύρομεν χρυσοῦνον στρώμα
το όποῖον να έχη κάποια αναλογία με
την χρυσοφόρον φλέβαν μας είνε αληθές
διότι άπηνητήσαμεν σωρούς εύκολοτρίπτου
χώματος, το όποῖον περιέχει ελάχιστον
ποσόν χρυσοῦ, άλλ' οι σωροί αυτοί ο-
μοιάζουν πρὸς άποξηρανθείσας ξεκολλά-

δας, αι όποια προέρχονται από αρχαίαν
έκκαμίνευσιν. . . άλλ' αυτό δέν είνε τί-
ποτε ακόμη εις τάς διατρήσεις, τάς
όποιας κάμνομεν, άπαντῶμεν στοάς, α-
ληθείς μεταλλευτικάς στοάς, αι όποιαί
είνε προγαίνας έργα ανθρώπων χειρῶν.
— Στοάς μεταλλευτικάς;
— Ναι, αι όποιαί είνε άπέραντοι, ε-
χουν μήκος χιλιόμετρων, και κάποτε
διατρυποῦνται από φρέατα, τα όποια φέ-
ρουν εις χαμηλότερας στοάς. . . και δέν
υπάρχουν μόνον στοαί αλλά και πάρο-

δοι, και διακλαδώσεις, και
φρέατα άερισμού, και φρέ-
ατα πρὸς άντλησιν νεροῦ
με σωλήνας από τοῦβλα,
και δεξαμεναί, και έρεί-
πια άντλιῶν, εν ενί λό-
γῳ όλα τα έχνη εκμε-
ταλλεύσεως σοφής και
κανονικῆς. Τέλος πάν-
των δέν μένει πλέον καμ-
μία αμφιβολία. Δέν εύ-
ρισκόμεθα εις εἶδος πα-
ραθένον, άλλ' εις πα-
λαιόν μεταλλεϊον, το
όποῖον εξεμεταλλεύθησαν
μεταλλευταί πολύ ικανοί
και επιδέξιοι. Και λάβε-
τε υπ' όψιν ότι τοῦτο συμ-
βαίνει εις όλην την χώ-
ραν, εις έκτασιν είκοσι
μιλίων. Κατ' αρχάς άμ-
φέβαλα ήθέλησα να δι-
ατηρήσω κάποιαν έλπίδα.
"Εκαμα τάς διατρήσεις
μου όλων διακρότερα
από το χρυσορυχέον μας,
παντού όπου ο γεωλογι-
κός χαρακτήρ του εδά-
φους μου έδιδε την έλπί-
δα ότι θα συναντήσω χρυ-
σοφόρον στρώμα, συνήν-
τησα το ίδιον φαινόμενον,
στοάς, φρέατα, σωρούς
σκληρίας και ξεκολλάδων,
σημεία άναντίρητα άρ-
χαίας εκμεταλλεύσεως. . .
ο τόπος όλος είνε αλη-

Ο λόφος Φατοφλήδ και ο Χιτζίνς ένόμισαν καθήκόν των να επι-
σκεφθοῦν τάς μεταλλευτικάς εργασίας. (Σελ. 258, στήλ. γ')